

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: A2A SpA

Žalovaná: Agenzia delle Entrate

Výrok rozsudku

Článok 14 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES, ako aj články 11 a 13 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie (ES) č. 659/1999, nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, akou je článok 24 ods. 4 zákonného dekrétu č. 185 z 29. novembra 2008 o mimoriadnych opatreniach na podporu rodiny, práce, zamestnanosti a podnikov, ako aj na opätovné vymedzenie národného strategického rámca v kontexte boja proti kríze, ktorý bol zmenený na zákon a súčasne zmenený a doplnený zákonom č. 2 z 28. januára 2009, teda takej právnej úprave, ktorá prostredníctvom odkazu na nariadenie č. 794/2004 ukladá uplatnenie zložených úrokov na vymáhanie štátnej pomoci napriek tomu, že rozhodnutie, ktorým bola táto pomoc vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom a ktorým sa nariadilo vymáhanie pomoci, bolo prijaté a oznámené dotknutému členskému štátu pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 142, 12.5.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 3. septembra 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Judecătoria Oradea – Rumunsko) – Horațiu Ovidiu Costea/SC Volksbank România SA

(Vec C-110/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 93/13/EHS — Článok 2 písm. b) — Pojem „spotrebiteľ“ — Zmluva o úvere uzatvorená fyzickou osobou, ktorá vykonáva povolanie advokáta — Vrátenie úveru zabezpečené budovou, ktorá patrí advokátskej kancelárii dlžníka — Dlžník, ktorý má vedomosti potrebné na to, aby dokázal posúdiť nekalú povahu zmluvnej podmienky pred podpisom zmluvy)

(2015/C 354/06)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Judecătoria Oradea

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Horațiu Ovidiu Costea

Žalovaná: SC Volksbank România SA

Výrok rozsudku

Článok 2 písm. b) smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že fyzickú osobu vykonávajúcu povolanie advokáta, ktorá uzatvorila s bankou zmluvu o úvere bez toho, aby v nej bol špecifikovaný účel tohto úveru, možno považovať v zmysle uvedeneho ustanovenia za „spotrebiteľa“, ak táto zmluva nie je spojená s obchodmi, podnikaním alebo povolaním tohto advokáta. Skutočnosť, že pohľadávka vyplývajúca z uvedenej zmluvy je zabezpečená záložnou zmluvou, uzatretou touto osobou ako zástupcom jej advokátskej kancelárie a vzťahujúcou sa na majetok určený na obchody, podnikanie alebo povolanie tejto osoby, ako je budova vo vlastníctve tejto kancelárie, nie je v tejto súvislosti relevantná.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 175, 10.6.2014.